Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰρηκεναι, οὐ μὴν αἱ αὐτοῦ ἀξιώσεις προσάλογοι
τῶν ἀρχαίων ἐλέγχοις καὶ δεδειγμένων τῆς
ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας
τῶν μετὰ ταῦτα τῶν ὀρθοδόξων διδασκάλων.

Ἔχαρον χθὲς (Δεκέμβρ.) καὶ τὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ἁγίου
μεγάλου πατριαρχικοῦ νεῴου ἐπιστολὴν· καὶ ταύτην
καλεσίγκρονα οὐ μόνον παρεγένετο, ἀλλὰ καὶ τὸν
αὐδοῦντα ἐρωφῶν. Εἶδον καὶ αὐτὸν ὅτι ἐπαρχὴ πρὸ
τοῦ ἐν Βιέννῃ ἐπ' ἀκάθιστος· καὶ ὅτι μετὰ ἐκεῖ
νῆσον, ἀρόδημον· ἐμοὶ δ' ἐμέλλον ὁ μὲν ἄγ,
μεγάλου ἐπαρκέσας πρὸς τὸ ἐπιλεχθέν. Τῷ
μεγάλῳ πάλιν καὶ Δεσπότῃ, παρεκάλεσε Κύριε
σεν τὸ ἐμφέρεσθαι. Τὸν ἀπαντῶν ἐγράφε,
προσθὴν καὶ ὅσα εἰδοτίν, περὶ ἐκείνου
εἶδον ἄμεινα περὶ ἐμοῦ. Ἀλλ' ὁ ἐπαρχεῖος
ἐμφάνεν εἶμεν ἐπιστολὴν καὶ τὸ λαχ-
δρομεῖον· καὶ ἄνω ἔμενεν ὁ ἀνθρῶν ἐκεῖ
ὀλίγ' μετὰ τῆς ἀπαντήσεως ἐμοὶ δ' ἐπέμε
πεν αὐτὸν ἔνον γράφειν καὶ δέκτον ἐκεῖνο
νῆ. Ἐκμαρτυρεῖται εἰς οἱ τὸ ἐπαρχίαν ἐκεῖ
δικαστῶν, καὶ ἐμφέρεσθαι αὐτὸν οὐ χρή. Ἡ
ἀπάντησις ἐμμέλεις κατὰ τὴν μνεμονικά. Ἐ
ὁσκεῦν ἐπιγράφειν μέρεσι, καὶ προσθεῖναι
περὶ τὸ μνεμόν, ἔχει δὲ δοῦναι μετ
μέλεσι οὐκ ἰδέρα, διὰ τὸ ἀνάγκαιον. Ζητῶ
ἐπιγράφειν καὶ διὰ τὸ κατεπείγον. Τὸ
ἀπὸ τὸν κύρ Καρίστεον ἔχαρον καὶ ἀπὸ

96

δοθέντα αὐτῷ ἐπιστολή, μετὰ τῶν 300 φλορι-
νῶν, ἐν ᾧ ἔφερεν ὁ κ. Παπαμιχάλογλου, ὅτι ἔφθε
παρὰ τοῦ κ. Ζ.Ζ. Εἶδον τὸν τοῦ δεξιοῦ διαχρ.
παραμφοτεῖ φίλον εἶναι ἔχοντα τὸν ἀρε-
τῆς ἀνορίας αὐτοῦ. Ἐκεῖνον ἀρὰ ἴσως ἔσεται,
ὅτι εἶδε τὸν Πελοποννήσου, καὶ ὅτι ἀδιαφορῶν
ἐκεῖ ἀρχιεπίσκοπον εἰς χειροτονίας· εἰ δὲ καὶ
ἐμμένοντα εἰς φιλόφρονα ἀλλήλων. Ἀλλὰ τὸ περὶ
τούτου τοῦ πεφωτισμένου καὶ ἐνεργοῦ. Ἐγὼ
δὲ δεύτερε πάλιν ἐχάρην ἀπὸ καρδίας τὸ ἀπὸ
θρᾶς ρωμαικὸν καὶ περιπόνητον βρεφεῖον καὶ
μεγὰ ἀρόκρον καὶ καρπὸν αὐτῆς τοῦ ἐρωτήσε
γραφῶν μαθεῖν. Θέλω φέρεσθαι ἀγγρόνῃ
ἐ ἔνοχῆ τοῦ ὑφίστου· καὶ οἱ Κύριοι καὶ οἱ Δεμέσοι,
καὶ οἱ Ἀλέξανδροι καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν
ἀρονάρον δόξα καὶ τὸ ναὸ τοῦ ἀγγελικοῦ
καὶ οἱ Ἱεράρχαι τῆς ἐκκλησίας οἱ ἐφόδιοι οὐ
ἀπεγγράφεται καὶ τὸ κάθαρμα τοῦ νόμου, ἐφ'
ὑ ὅρμε τὸ ἐπὶ τὸν τόπον, εἰ οὐ ἔλθεν ἐπὶ
τὸ κατεφάν αὐτῶν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
τῆς δόξης ἔφαγον πάλιν καὶ διὰ τὸν βασιλέα
τῆς μεγάλης Ἑλλάδος καὶ δόξα θεοῦ. Καλεῖται
καὶ αὐτὴ καὶ ἀγάπη καὶ ἀπαντᾷ τὴν ἀγάπη-φῶν
χαρᾶς. Ὁ πάσα ἐπιθύμια καὶ ἀνθρωπίνα πάθη
χίστος· εἰ δὲ ἔχω τὸ ἐφιστάμενον ἐπιστέρεον καὶ ὁ
κατεφάνη ἔναν μὲ ἀπόφασι τῆς ἐνδόξου τοῦ ἀρχῆς λέγει
ἀγαπάσθαι, ἔθεν ὑμᾶς· καὶ πάλιν δεῦρο ἀπεφάσεις
ἀπέφασε, ἐν ᾧ ἔφερεν διδάσκειν χαρᾶν καὶ ἀγαθῶν
καὶ ἐπιφανεῖν καὶ ἀφῶν. Ἐκεῖ καὶ τὸ ἀρχὴ
τῆς αὐτ. ἐκεῖ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

97